

DÖVAS

församlingsblad

1/2020

40
1980-2020

EV. LUTH. KYRKAN I FINLAND[†]
Kyrkans central för det svenska arbetet

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt/Hela landet/Kyrkostyrelsen:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltel: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltel: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltel: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Leila Ikonen (1.11.2019–30.4.2020)
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltel: 044-7555554
e-postadress: leila.ikonen@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltel: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Teckenspråkskunnig församlingspastor:

Meri Yliportimo
Larssonsvägen 1
10600 Ekenäs
Mobiltel: 044-7553601 (sms/Whatsapp)
e-postadress: meri.yliportimo@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltel: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

Mirva Kulmala
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltel: 045-3186377
e-postadress: mirva.kulmala@kuurojenlahetys.fi

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 41
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
25.5

441 Tryckeri 697

Fader, förlåt dem

När de kom till den plats som kallas Skallen korsfäste de honom och förbrytarna, den ene till höger och den andre till vänster. Jesus sade: ”Fader, förlåt dem, de vet inte vad de gör.” De delade upp hans kläder och kastade lott om dem. Folket stod där och såg på. Rådsmedlemmarna hånade honom och sade: ”Andra har han hjälpt, nu får han hjälpa sig själv, om han är Guds Messias, den utvalde.” Också soldaterna gjorde narr av honom. De gick fram och räckte honom surt vin och sade: ”Om du är judarnas kung, så hjälp dig själv.” Luk. 23: 34-37.

Där hängde Jesus nu. På ett kors. Mellan två rövare. Hundratals människor stod och såg på. Ingen brydde sig om människens smärta. De var utsatta för folkens blickar och elaka kommentarer. Ingen tyckte synd om dem. Tvärtom. Folket hade kommit för att se på hur de fick sitt straff. Folket fick sin hämnd.

Vad tänkte Jesus på? Var han bitter på människorna? Han hade ju inte gjort något ont. Tvärtom. Jesus hade kommit till världen för att lära människorna att älska varandra så som Gud älskar oss. Att leva så, att också de svagaste har det bra. Jesus hade bett för människor och förlåtit deras synder. Vart än han gått, där hade människorna väntat på honom. De hade väntat att Jesus skulle rädda dem från romarnas övermakt.

Men Jesus hade inte varit sådan som människorna hade förväntat sig att han skulle vara. Han var ingen kung som försvarade folket med sin starka armé. Han hade inte ridit in i Jerusalem på en stridshäst. Nej, Jesus hade ridit på en åsna. Jesus gick inte med svärdet vid sin höft. Nej, Jesus sade att man inte skall möta ondska med ondska, utan vända andra kenden till.

Människorna blev misstänksamma då Jesus sade att han förlåter synder. ”Det är ju inte möjligt! Ingen människa kan förlåta synder. Det kan bara Gud göra”, tänkte folket. Människorna kunde inte veta att Jesus var både Gud och människa – samtidigt.

Nu var alla människor emot Jesus. Nu var han dömd till döden.

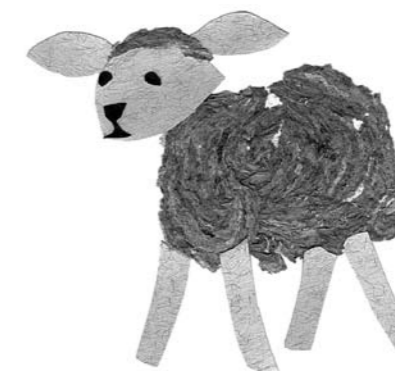
Var Jesus arg på människorna? Nej, Jesus sade:

”Fader, förlåt dem, de vet inte vad de gör.”

Bara Jesus kände till Guds frälsningsplan. I den ingick att Jesus skulle lida och dö. I alla tider har lamm offrats till Gud till förlåtelse. Skillnaden var nu att Jesus var lammet. Gud offrade sig för att vi människor inte skulle dömas utan få syndernas förlåtelse och ett evigt liv.

Jesus dömde inte någon. Han visste att människorna gjorde så som de trodde var rätt. De ville ha hämnd, ”öga för öga, tand för tand”, som det står i Mose lag. Men våld och hämnd leder till mer våld och hämnd. Endast genom förlåtelse och kärlek kan man få mer kärlek och förlåtelse. Genom fred kan man uppnå fred. Det som vi människor vill ha. Alla vill leva i fred och bli älskade för dem vi är.

Maria Lindberg

Dövas församlingsblad – så började vi!

Dövas församlingsblad firar 40 år i år. Det betyder att 160 tidningar har gjorts. Men hur började det hela? Brita Edlund berättar.

Vårvintern 1980 kontaktade Karl-Oscar (Kalle) Skogster, konsulent för handikappfrågor vid Stiftsrådet i Borgå stift, mig och Eino Savisaari. Han är själv blind och sade att blinda får bra service i form av bla. talböcker och -tidningar som håller dem uppdaterade med allt som händer i världen, men vad får döva?? Hiljainen seurakunta, den finska tidningen som har distribuerats till döva inom ramen för kyrkans dövarbete, redan från 1938, var bra och uppskattad, men vad får döva i Svenskfinland? Ingenting!

Eino som var dövpräst, både i ärkestiftet i Åbo och samtidigt för hela Svenskfinlands alla döva, hade ett drygt arbete med många långa resor mellan alla församlingar, möten, kurser, läger osv. som han var engagerad i, tyckte också att vi i rättvisans namn kunde få en gemensam liten skrift, ett församlingsblad för finlandssvenska döva. Det skulle lätta upp situationen om alla får samma information, händelsekalender och andlig spis samtidigt!

Vi beslöt att redaktionsgruppen skulle vara liten och effektiv. Alltså grundades Dövas församlingsblad 1980 av:

Eino Savisaari, Åbo, dövpräst, chefredaktör och ansvarig för det andliga innehållet och dövas mission

Alf Bjong, Jakobstad, döv, läsarnas representant och kontaktperson

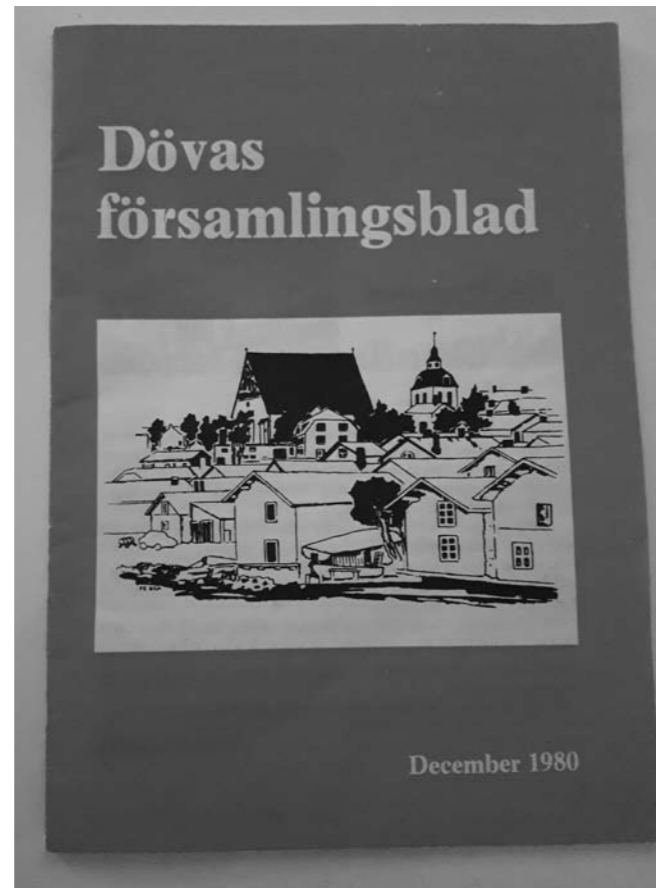
Brita Edlund, Borgå, föräldrarepresentant, ordf. för DHBS, och ansvarig för barnbladet

Kalle Skogster, Helsingfors, handikappkonsulent och "spindeln" i nätet på Stiftsrådet i Helsingfors

Vi beslöt att ge ut tidningen 4 ggr/år, sommar, höst, vinter och vår. Säsongbetonat skulle det vara och följa de stora helgerna; pingst/midsommar, allhelgona, jul och påsk.

Vi skulle vara effektiva, ha ett möte per år, gå igenom vad varje nummer skulle innehålla och fördela jobbet så att alla gjorde sitt och ibland lite till. Det var också viktigt att innehållet skulle tilltala alla åldrar och att alla hushåll som hade döva medlemmar skulle få tidningen skickad kostnadsfritt till sin hemadress.

Layout och utseende måste göras enkelt, så varje årgång hade samma färg på omslaget och den svart-

Den allra första tidningen från 1980 såg ut såhär.

vita ritade bilden från Borgå med strandbodarna vid ån i förgrunden och domkyrkan i bakgrunden återkom på varje omslag. Ett år var färgen röd, ett annat, gul, sedan grön, blå, lila osv.

Vi jobbade med bladet så att innehållet i årgångens alla 4 nummer bestämdes på vårt årliga möte, allt på en gång:

- det inleddes med en andakt eller betraktelse
- nyheter av och om döva själva, förbunds- och för- eningshändelser
- information inom dövområdet från samhället, bla. Socialvårdslagen, rätt till tolk osv.
- barnbladet för de yngre, händelser från Dövskolan, läger fester osv.
- nyheter från dövas mission
- läger, kurser, gudstjänster, andaktsstunder osv.
- familjesidan som informerade om döpta, vigda, av-

lidna, bemarkelsedagar osv.

Den första tidningen trycktes i december 1980 och distribuerades till alla finlandssvenska hushåll med döva familjemedlemmar. Som mest var upplagan uppe i 500-600 ex.

1989 dog vår käre dövpräst, Eino Savisaari, endast 55 år gammal och undertecknad flyttade till Sverige för att sönerna skulle kunna gå i Manillaskolan.

Det blev förändringar, redaktionen fick nya medlemmar, med det kom nya idéer, nya inriktningar och ny teknik. Men Dövas församlingsblad har fått leva vidare. Och det har gått 40 år sedan vi började! Fantastiskt! Grattis !!

Text & foto: Bredlund

Dövprästen hälsar

Hej!

Ibland är det bra att stanna upp och fundera. Kan jag fortsätta som förr? Skall något förnyas? Eller lämnas bort? Livet är aldrig likadant. Det förändras hela tiden.

Som du kanske märkte finns det en förfrågan i den här tidningen. Nu kan du påverka! Berätta om hurdan Dövas församlingsblad-tidning du tycker om! Din åsikt är viktig.

Kommunikationen har förändrats. Förr kunde vi bara ringa och skicka textmeddelanden med mobilen. Nu går det ju bra att skicka videomeddelanden eller teckna ett samtal! Om du snabbt vill kontakta mig på teckenspråk kan du gärna ringa eller skriva via WhatsApp. Jag tecknar gärna med dig! Mitt mobilnummer finns på bakpärmen.

Förändring var också temat för Forum för kyrkans dövarbete som du kan läsa om på s. 6-7. Där handlade förändring främst om hur man kan anpassa sig till en ny kommunikationsform. Hur det känns att teckna taktilt eller läsa punkt-skrift.

Också i mitt program finns i år finns en liten förändring. Det kommer inte att bara vara en Kyrkogångsdag i sommar utan TVÅ! När och var Kyrkogångsdagarna är kan du läsa på sidan 13.

Ha en skön fortsättning på våren! Vi ses!
Maria

Är förändring farligt? – forum för kyrkans dövarbete

Torsdag 23.1.2020 var mötesrummet Mikael på Kyrkostyrelsen full av människor. De samtalande både med ljud och på teckenspråk. En del tecknade taktilt, andra i fritt utrymme. De var diakoner och präster, anställda i Dövas förbund och Föreningen dövblinda i Finland. Sammanlagt 42 personer deltog i Forum för kyrkans dövarbete.

Stora arbetsområden

Taru Kaaja från Föreningen Dövblinda i Finland inledde dagen genom att berätta hur arbetet fördelats bland regionarbetarna. Det såg skrämmande ut! De anställdas ansvarsområden är enorma eftersom föreningen får mindre pengar än förr. De anställda gör mycket arbete för att servicen skall vara god.

Helena Torboli från Dövas förbund presenterade dagarnas tema förändring. Hon pratade om hur människor uppfattar förändring. Hur lätt eller svårt det kan vara att anpassa dig till det nya.

Salla Fagerström var dagarnas första föreläsare. Hon föreläste om att orka i vardagen. Både hemma och på jobbet. Deltagarna fick göra några uppgifter. De utmanade att fundera på en hurdan arbetstagar man är och hurdan chef man vill ha.

Att bli dövblind

Efter kaffepausen steg två unga erfarenhetsexperter fram. **Aarne Pirkola** och **Sanna Nuutinen** berättade sina egna livsberättelser. Båda två har Ushers syndrom. Aarne berättade om hur det var att lära sig att an-

Aarne Pirkola hade en positiv syn på förändring.

Milla Lindh ledde samtalet mellan Sanna och Aarne.

vända nya kommunikationsformer. Han sade att han anpassade sig bra trots många förändringar. Han har gått från att ha tecknat i fritt utrymme till att teckna taktilt. Att lära sig blindskrift var det svåraste. Aarne har också lärt sig förstå och använda sig av haptiser. Haptiser är snabbkommunikation. Till exempel att peta assistenten på axeln är ett diskret sätt att säga ”Jag behöver gå på toa”.

Sanna berättade att hon valt att låta operera in cochleaimplantat i båda öronen. Hon vill kunna höra för att bättre ta del av sina barns liv. Hon använder ändå två tolkar. En som tecknar i smalt synfält och en

Haptiser

Haptiser är social snabbkommunikation som tecknas på axeln, armen eller ryggen. De används för att beskriva för den dövblinda vad som händer. Den dövblinda använder dem också för snabbkommunikation.

som ritar på ryggen. Sanna berättade hur man som dövblind kan känna igen sina egna barn bland andra barn. Hon gläds över blinkande gympaskor och reflexvästar.

Till tyska kyrkan

På kvällen var det teckenspråkig mässa i Tyska kyrkan. Dövpräst **Janne Rissanen** var liturg. Dövdiakon **Päivi Korhonen** var tecknande kantor. **Kai Hautamäki** tecknade en predikan skriven av Carl Oskar Malm för över hundra år sedan. Den var aktuell ännu idag!

Efter mässan berättade kyrkoherde **Matti Fischer** om Tyska kyrkan. Han sade bland annat att den var med sina 3000 medlemmar den största tyskspråkiga församlingen utanför Tyskland. Församlingen lyder under Borgå stift. Själva byggnaden är från 1850-talet. Kyrkoherden flirtade lite med församlingen och berättade att han för tillfället går en teckenspråkskurs.

Den stora ensamheten

Följande dag föreläste **Pirjo Laitinen** från Valteriskolan i Jyväskylä om ensamhet bland döva. Valteri är en skola för barn med särskilda behov. Tyngdpunkten i Pirjos föreläsning var på döva barn och hur man kan förebygga mobbning i skolorna. Föreläsningen var mångsidig med videomaterial, bland annat personintervjuer. Dessutom fick vi tips på böcker att läsa.

Text & foto: Maria Lindberg

Dövpräst Seppo Laukkanen tecknade evangelietexten.

Fråga dövprästen

Varför har prästerna ibland en svart skjorta med vitt ”märke” under hakan och ibland en vit dräkt?

Alla präster i hela världen har en svart skjorta med ett vitt märke, ”sockerbit” under hakan. Det är prästens tecken. Skjortan kan användas både i vardagen och till fest. Då prästen har sin svarta prästskjorta på sig får man alltid närma sig henne eller honom med frågor och önskemål.

Den vita dräkten, alban, används vid gudstjänst. Det är en dopdräkt. Hos bebisar är dräkten för stor. Vid konfirmationen är dräkten lämplig. Vid konfirmationen bekräftas dopet.

Prästerna har förutom alba ett band över axlarna, en stola. Det påminner prästerna, att Gud har kallat dem till tjänst och gett dem en lämplig uppgift. Det ger kraft att bland annat arbeta på olika språk.

Ibland har prästerna också en mässhake, en bred mantel. Mässhaken är en festdräkt, som endast den präst som tillreder nattvarden. På mässhakens ryggsida finns ett kors, som påminner om att Kristus är närvarande i nattvarden.

Mässhaken och stolan har färger enligt kyrkoåret, Ibland är de vita, glädjens färg. På långfredagen är de svarta som sorgen. Vid fastan, före påsk och jul, är färgen violett. På pingsten är färgen röd som Heliga Andens eld och övriga tider grön, det nya livets färg.

När man ser en präst med ”sockerbit” kan man alltid gå fram och prata om det man har på hjärtat. Då är prästen präst och inte en privatperson.

HAR DU NÅGOT du undrar över? Något i tron, vardagen eller gudstjänsten. Fråga gärna! Dövprästen svarar. Vi sätter inte ditt namn i tidningen.

Varför firar vi påsk? Och andra frågor kring påsken

Påskan är kristendomens största högtid men det är inte klart för alla att varför vi firar den. Påskens betydelse har blivit oklarare i dagens värld när påskens kristna budskap har fått alltmer mindre roll i många sätt att fira påsk även om många påsktraditionerna faktiskt har en koppling till påskens kristna budskap.

När infaller påsken?

Påskan infaller vid olika tidpunkter varje år. Minnesregeln är: påskdagen är första söndagen efter första fullmåne efter vårdagjämningen. Påskan kan därför infalla under perioden från 22 mars till den 25 april. I år infaller påskdagen den 12 april.

Påskens rötter i den judiska påsken, pesach

De kristna är inte ensamma med påskfirandet. Judarna firar påsk till minne av uttåget ur Egypten. Berättelsen om uttåget finns i Andra Moseboken. Judarnas påsk infaller också ungefär samma tid som vår, de firar påsk den första fullmånen efter vårdagjämningen.

Hur länge varar påsken?

Den kristna påsken är en festcykel som inleds med tiden före fastan. De kristnas fasta börjar fyrtio dagar före påsk. Veckan före påsk, stilla veckan, inleds av palmsöndagen. På palmsöndagen minns vi hur Jesus red in i Jerusalem på en åsna och togs emot som kung av folket.

Stilla veckans fokus ligger på dagarna i Jesu liv som leder fram till långfredagen och hans korsfästelse

och död. På påskdagen kommer en grupp kvinnor till hans grav och upptäcker att hans kropp är borta. Jesus har uppstått. Påskdagen är den största festdagen men i kyrkan börjar påskens firande egentligen från och med påskdagen. Söndagarna efter påsken är liturgiska färgen i kyrkan vit för att påminna oss om att det är fest. Påsktiden varar ända fram till pingsten.

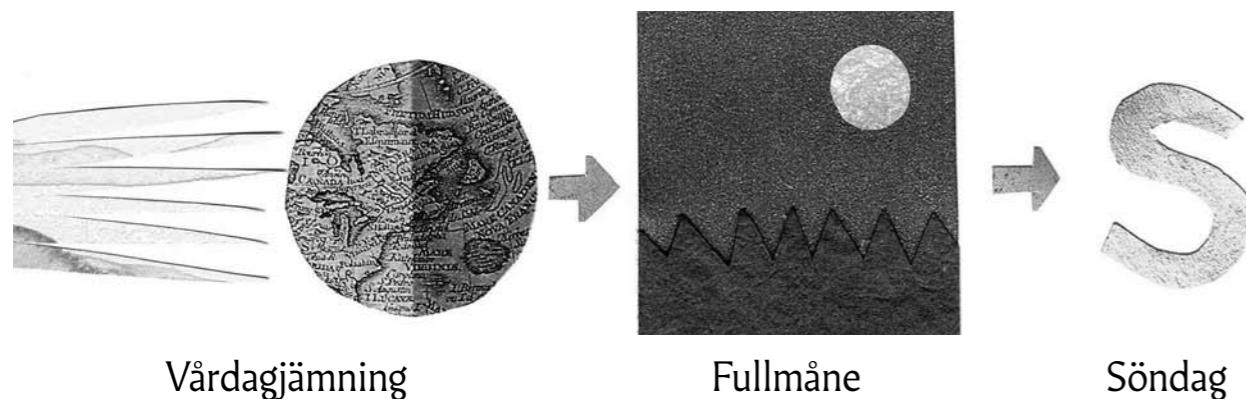
Varför firar vi påsk?

Påskan är den kristna kyrkans viktigaste högtid. Påskens glädjebudskap är att livet ändå till slut vinner över döden, vi firar Kristi uppståndelse från de döda. Kristi uppståndelse är den kristna kyrkans bärande kraft, utan uppståndelsen skulle det inte finnas någon kyrka.

Hur firar man påsken?

Det finns många olika sätt att fira påsk. Påsken är en gammal fest som under tiderna har firats på många olika sätt. Tradition har varit till exempel att äta choklad på påsken, gömma chokladägg, dekorera huset, gå runt som en påskhäxa eller äta påsklamm. Alla dessa har länge varit traditionella sätt att fira påsk i vårt samhälle och de alla på ett sätt eller annat har en anknytning till påsken. Till exempel trodde folket länge sedan att Guds kraft var som svagast på lördagen mellan långfredag och påsksöndag. Därför trodde folket att häxor och troll gick ute den dagen. När man kommer ihåg påskens centrala budskap i sitt firande firar man alltid rätt. Så fira påsk på det sättet som känns bäst för dig! Glad påsk!

Text: Meri Yliportimo

Vad tycker du om tidningen?

År 2021 kommer både tidningarna Dövas församlingsblad och Hiljainen seurakunta att se ut på ett annat sätt. Tidningarna kommer att sammanslås på grund av ekonomiska orsaker och då det finns färre personer som vill skriva texter till tidningarna.

I den här enkäten har du möjlighet att påverka. Berätta! Vad tycker du om att läsa? Vad vill du att skall finnas i tidningen? Vad vill du att tidningen skall heta?

Svaren kan skickas elektroniskt i e-posten eller per brev. Om du klipper ut sidan och skickar ett brev så är adressen:

Maria Lindberg/ Kyrkans central för det svenska arbetet
PB 210
00131 Helsingfors

Vänd på bladet! Där finns enkäten.

Min åsikt om Dövas Församlingsblad

– läsarusundersökning våren 2020

Ringa in ditt svar!

Jag läser Dövas församlingsblad	Ja	Nej	Ibland
Jag tittar bara på bilderna	Ja	Nej	Ibland
Texten är lätt att förstå	Ja	Nej	Ibland
Det finns för mycket text i DFBL	Ja	Nej	Ibland
Jag vill att det är mera bilder i DBFL	Ja	Nej	Ibland

Tidningen kommer att ändra utseende under år 2021. Det här vill jag ha kvar/det här läser jag aldrig. Det här läser jag alltid. Det ska bli kvar: _____

Det här läser jag aldrig. Det kan tas bort: _____

I framtiden kommer tidningarna Hiljainen seurakunta och Dövas församlingsblad slås ihop. Jag tycker att namnet skall förbli Dövas församlingsblad i den svenska delen:

Ja _____
Nej. Jag föreslår _____ som nytt namn.

Jag vill ha tidningen i framtiden också per post: Ja Nej

Jag vill få tidningen endast i elektroniskt format: Ja Nej

Min e-postadress: _____

Vi lottar ut en liten överraskning bland dem som svarat:

Nej tack! Jag svarar utan att berätta mitt namn.

Ja tack! Jag vill delta i lotteriet:

Mitt namn: _____

Min adress: _____

Du kan skicka ditt svar till Maria Lindberg/KCSA, PB 210, 00131 Helsingfors eller maria.lindberg@evl.fi
Senast 1.5.2020 vill jag ha ditt svar. Tack!

Ord och tecken måste betyda samma sak

Dövas resursgrupp fick understöd av Hackmans stiftelse för översättning av kyrkliga och bibliska ord till en teckenbank på nätet. Janne Kankkonen har jobbat med projektet.

Vad handlar översättningsarbetet om?

–Det handlar om översättning från ett språk till ett annat. Nu är det inte från ett skrivet språk till ett annat skrivet språk, utan till teckenspråk. Det språket har ingen textform, så man måste filma in tecknen. Men ordet och tecknet måste betyda samma sak. Det är lite speciellt när det handlar om kyrkliga och religiösa ord. Man måste verkligen förstå vad orden betyder, och vilka religiösa frågor och religiösa seder som finns inbakade i orden. Det är skillnad mellan tolkning och översättning. Tolkning är något personligt, alltså en persons uppfattning om vad något betyder. Översättning är det mera noggrant med. Ordet och tecknet ska ge samma tankar.

När började projektet?

–Jag började med översättningsarbetet i mars i fjol, men inte som något heltidsjobb. Jag har jobbat med projektet kortare stunder då och då, när jag har haft tid.

Vilka ord har du översatt?

–Jag har översatt bibliska ord, till exempel personnamn och platser, och kyrkliga ord kopplade till kyrkoåret och till förrättningar.

Vilka problem har du stött på under arbetet?

–Jag har märkt att det finns många kyrkliga ord som saknar tecken. Det betyder att teckenspråkiga inte använder de här begreppen i sina vardagliga samtal. Så jag har nog stött på hinder. Men inte kan jag ju bara hitta på nya tecken. Så det skulle vara viktigt att teckenspråkiga talade mera om de här kyrkliga sakerna, så att vi skulle få tecken för dem. Visst kan man bokstavera orden med handalfabetet, men det är inte så bra. Det behövs tecken, så att teckenspråkiga förstår innebörden av orden och kan prata om de här sakerna.

När är projektet klart?

–Tecknen är infilmade och största delen av tecknen är färdigt klippta, så jag hoppas att allt snart är färdigt. Några tecken som saknas ska jag ännu filma in.

Var publiceras materialet?

–Jag antar att filmerna sätts in på kyrkans sida på nätet, men hoppas att de också kan sättas in på Sign-Wiki.

Översättning från tecknade svar: Hannele Rabb

Ny teckenbank på kommande! Här visar Janne Kankkonen tecknen FRÄLSARE och PSALM.

Döpta

Lotta Minni Mikaela Leino

född 29.10.2019 i Reso, döpt 11.1.2020 i Märynummi
föräldrar: Annemari Toivonen och Henrik Leino

Martti Ilmari Palomäki

född 23.9.2019 i Tammerfors, döpt 15.12.2019 i Tammerfors
föräldrar: Karoliina Hiekkanen och Emil Palomäki

Elmo Tapio Alfred Sjöroos

född 21.12.2019 i Vanda, döpt 22.2.2020
föräldrar: Anne Sjöroos och Teemu Lipasti-Sjöroos

Vigda

Pigga Pakkala och Pekka Noponen 4.1.2020 i Jyväskylä

Avlidna

Heta Tuulikki Tamminen-Kossila

f. 13.4.1936, Elimäki
d. 31.8.2019, Kouvola

Matti Saunamäki

f. 11.01.1939, Peräseinäjoki
d. 10.11.2019, Åbo

Elvi Mutenia

f. 29.3.1930, Sodankylä
d. 28.11.2019, Rovaniemi

Mirja Kristiina Metsämäki

f. 1.9.1946, Lahtis
d. 29.11.2019, Uleåborg

Hilkka Annikki Korhonen

f. 27.12.1944, Keuruu
d. 14.12.2019, Keuruu

Armi Loviisa Parviainen f. Sivonen

f. 17.6.1931, Ilomants
d. 19.12.2019, Varkaus

Eila Sanni Orvokki Homi, f. Ikola

f. 18.1.1928, Lappo
d. 25.12.2019, Seinäjoki

Tuure Ensio Wallenius

f. 23.12.1921, Särkisalo
d. 5.1.2020, Åbo

Maj Elisabet Kokko

f. 09.11.1944, Hangö
d. 29.1.2020, Åbo

Sakari Aarre Antero Höysti

f. 10.8.1936, Elimä
d. 1.2.2020, Borgå

Händelsekalender

26.4

kl 15 Nattvardsgudstjänst på finlandssvenskt teckenspråk i Karis kyrka

Övriga påskmässor är avbokade på grund av coronaviruset.

Dövprästen återkommer med information om det är möjligt att ordna gudstjänsten i Karis 26.4.

Dövprästerna kommer att filma in gudstjänster som sänds via sociala medier.

Resursgruppen på instagram

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**. Följ oss gärna!

Information om gudstjänster och annat program finns också på text-tv s. 797/8-11 (och 558/34 på finska).

Rolf på teckenspråksdagsfest

Framtiden för vår tidning utreds

Resursgruppen för kyrkans svenskspråkiga dövarbete, möttes senast 17.1. Då hölls också ett möte med Petri Majatie, Seija Einola, Maria Lindberg, Hannele Rabb och Rolf Westerlund som deltagare. Man diskuterade sammanslagningen av den svenskspråkiga tidningen Dövas församlingsblad och den finskspråkiga tidningen Hiljainen seurakunta. Kanske kunde en tvåspråkig tidning få flera läsare om den innehöll information från båda språkgrupperna. Eller kanske läsarna inte alls tycker om det?

Teckenspråksdagen firades stort i Ljusa huset

Rolf deltog 12 februari i Finlands Dövas Förbunds Teckenspråksdagsfest i Ljusa huset i Helsingfors. Teckenspråksdagen som nu firades för 11:e gången samlade över 100 deltagare.

Teckenspråksdagen hade ett mycket omfattande program med flera olika talare. I Dövförbundets talur gladdes man sig över olika framsteg i arbetet med regeringsprogrammet. Det skall bli grundas en delegation för teckenspråksärenden och en teckenspråksbarometer skall tas i bruk 2020.

Riksdagsman Sari Sarkomaa var på plats. Hon meddelade att riksdagens nätverk för teckenspråken skall återuppta sitt arbete. I nätverket jobbar man för de teckenspråkigas sak genom att ordna träffar med ansvariga ministrar och företrädare för FPA.

Lektor Liisa Halkosaari från Humak informerade om det finlandssvenska teckenspråksarbetet inom

Satu Ylirisku och Esbo stadsteaters chef Erik Söderblom.

projektet LIVS. Det handlar inte bara om tolkutbildning, men tack vare projektet har de finlandssvenska tolkarnas antal ökat med åtminstone 50 procent, sade Halkosaari.

Kielineuvonta – en ny serviceform hos Dövas Förbund startade i september 2019. Där ger sakkunniga svar på frågor om finskt och svenskt teckenspråk. Under de 4 första månaderna har det kommit in ca 100 förfrågningar och också den egna Facebook-gruppen är mycket populär.

I en paneldiskussion medverkade bland andra ordförande Lena Wenman från Finlandssvenska teckenspråkiga rf. Man diskuterade till exempel hur ett barn idag kan växa upp till teckenspråkig individ. Man konstaterade att föräldrarna inte alltid får den info de skulle behöva och att de alltid måste kämpa för sin rätt. Om man vill ge sitt barn teckenspråket måste man alltid kämpa för den rätten och många föräldrar tröttnar. Det här leder till att många barn fortfarande blir ensamma utan vuxna eller kamrater i det egna språket. Lagar finns, men för mycket har lämnats till kommunernas övervägande och den goda viljan.

I slutet av dagen delades några priser ut. Många förslag hade lämnats in till Dövas Förbund och styrelsen hade haft ett tufft arbete att välja. Teckenspråkspriset 2019 tilldelades daghemmet Franzénia i Helsingfors. Daghemmet har grundat en teckenspråkig grupp för både döva, hörselskadade och hörande barn. Direktör Kaisa Alanne överlämnade priset till daghemmets föreståndare Tiina Marjoniemi och bitr. föreståndare Laula-Maria Mäkelä. Många i personalen har lärt sig teckenspråk, likaså många föräldrar. Från föräldrarna har det kommit mycket positiv respons för satsningen.

Ett hedersomnämning gav till Esbo stadsteater och mottogs av teaterns chef Erik Söderblom och marknadsförings- och infosekreterare Satu Ylirisku. Med var också Teatteri Tottis chef Marita S. Barber. Esbo stadsteater uppmärksammades för en betydande kulturgärning, teckenspråksföreställningen "Sanaton rakkaut". Två döva skådespelare deltog i produktionen. Pjäsen huvudrollsinnehavare, den hörande skådespelaren Santeri Kinnunen lärde sig teckenspråk på ett halvt år! Teatern kommer att fortsätta med att tolka föreställningar till teckenspråk.

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Projektet LIVS gav nya svenska tolkar

Det finlandssvenska teckenspråket är allvarligt hotat. Det är bakgrunden till att HUMAK år 2014 fick finansiering av Undervisnings och kulturministeriet för att "revitalisera språket". En 2-årig instruktörsutbildning inleddes. År 2017 beviljades Finlandssvenska teckenspråkiga tilläggsfinansiering och sommaren 2018 kunde projektet Lev i vårt språk 2, populärt förkortat LIVS starta. Nu har projektet avslutats och ett högtidligt slutseminarium med betygsutdelning ägde rum 15.2 i Ljusa huset i Helsingfors.

Seminariedagen innehöll de studerandes presentationer, gruppdiskussioner, betygsutdelning, Modersmålets sång på finlandssvenskt teckenspråk och kaffeservering i entréhallen, med smörgås, fruktsallad och en fin kaka, bakad av en av de studerande. Som serveringshjälp under dagen fungerade Ritva Engblom och Rolf Westerlund.

En person som Rolf speciellt saknade bland deltagarna var f.d. riksdagsledamoten Mikaela Nylander som jobbat hårt för det finlandssvenska teckenspråket. För några år sedan var det hon som var på plats och kom med det glädjande beskedet om statlig tilläggsfinansiering för LIVS.

De studerande fick till stor del ordet under slutseminariet och presentationer om följande ämnesområden hölls:

Tema 1: Översättning och tolkning, översättning av föreställningen Snödrottningen. Barnprogram till

En lång rad med LIVS-studerande får sina betyg.

BUU-klubben, textning av finlandssvenskt teckenspråk till finska, teckenspråkstolkning på TV, VR:s info på finlandssvenskt teckenspråk.

Tema 2: Wikipedia. Info till skolor/teckenspråkskurs inom kyrkan, informationsvideor om finlandssvenskt teckenspråk. Info om hemvårdstjänster för äldre döva.

Tema 3: Finlandssvenskt teckenspråk och dövas gemenskap. Frågespalten i SignWiki, träff för den dåvarande personalen vid Borgå dövskola och elevhem 1964–1994, Solsand – ett arv värt att bevaras samt korpusarbete och annotering...

*Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström
Foto: Rolf Westerlund*

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg@evl.fi

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors